

SZABÓ PALÓCZ ATTILA

A kibicnek mindegy

*a remény vesztes
játzmája után talán
még kaphat egy új
esélyt, ha megfelelő
szánalmat ébreszt*

Virrasztás

*pogány istenség
zsebében mobil csörren,
izom rándul ma
vaksötétben: szakad már
a foszló homály*

A téboly metszete

*átmetszett téboly
színes palástot ölthet
ugyan bármikor,
de nem lesz oly remekmű
belőle mégsem
– mi a téboly metszetén
újra összeforr*

Fordulatszám

*mikor a tervek
az oldalukra dőlve
elhevernek itt,
már csak a kataklizmák
halmozódnak ránk*

Szédült mámor

*csibor jár körbe,
forog vele a világ,
rozoga fércen
váarak dőlnek a porba,
billen a rakás*

Sarki fény

*szakadó percben,
kóbor vadként zihálva
tör utat a fény,
túl illanó már a kép,
hisz ím a múltunk
is torz tükörben csillan*

Kárókatonák

*parton lobogó,
lehetőséget jelez,
fehér színe csak,
mi most mást feltételez;
rajban vonuló
madarak megpihennek
– tette kész a gyász*

Fogalmak

*a sikítófrász,
a szövettani leltár,
a törlésvonal,
a görcsmeghatározás,
a pengeverés,
a visszhangpattogtatás,
a rovátkatánc*

Bor és zsongás

*bordalok zúgnak
fülembé lágy altatót,
követek példát,
idegen szokásokat;
így kopik lassan,
hámlik lassan életem
alapanyaga*

Mutatványos bódé

*kóros oltalom –
Fellini mutatványos
bódéján tábla
hirdeti: a mesterség
üdvözült álom*